

Rozprava v Řádu Lyricus

Jak pozvat Navigátora Celistvosti

Tyto rozpravy přeložil James, tvůrce materiálů o Tvůrcích Křídel. Jsou velmi významnou součástí učebních metod, které používají instruktoři Výukového Řádu Lyricus, kterého je James členem. Tyto rozpravy jsou zpřístupněny vůbec poprvé.

Tyto rozpravy jsou dialogem mezi učitelem a žákem a byly zaznamenány kvůli své vypovídající hodnotě, aby z nich mohli těžit i ostatní.

Žák: Je Bůh fyzická bytost?

Učitel: Ty jsi fyzická bytost?

Žák: Samozřejmě.

Učitel: Není potom logické prohlášení, že Bůh je také fyzická bytost?

Žák: Já nevím...

Učitel: Může mrtvý vládnout městu?

Žák: Ne.

Učitel: Jak by pak Prvotní Zdroj řídil celý Velký vesmír takový jaký je - v jeho nejhrubším vyjádření - fyzické manifestaci?

Žák: Prvotní Zdroj obývá tělo jako vy nebo já?

Učitel: Může někdo na Zemi vytvořit něco úžasnějšího než svůj lidský nástroj?

Žák: V tomto případě myslím, že ne.

Učitel: Takže, v tomto světě je lidský nástroj nejdokonalším vyjádřením hmoty?

Žák: Myslím, že ano.

Učitel: A cokoliv lidé vytvoří, je méně dokonalé než lidské tělo.

Žák: Pokud se nejedná o dítě.

Učitel: A kdo je dítětem Prvotního Zdroje?

Žák: My.

Učitel: Ne. Lidé jsou po tisíce generací odpojeni od Prvotního Zdroje. Kdo byl původním dítětem, čili prvním stvořením Boha?

Žák: To nevím. Inteligence Zdroje, nebo Duch?

Učitel: Inteligence Zdroje není stvořením Boha; to je pohyb a přítomnost Boha.

Žák: Potom tedy opravdu nevím.

Učitel: Když se na modré obloze objeví mrak, existují specifické podmínky, které mrak vytvoří. Objeví se na obloze, ale nepodobá se obloze ani barvou, ani rozsahem, ani strukturou, ani možnostmi. A není přesto správné říci, že mrak je dítětem oblohy?

Žák: Myslím, že ano, ale co to má společného s fyzickým tělem Boha?

Učitel: Představ si Prvotní Zdroj jako oblohu a fyzické tělo Prvotního Zdroje jako mrak.

Žák: Takže, prvním dítětem Boha bylo jeho fyzické tělo?

Učitel: Ano.

Žák: Prvotní Zdroj vytvořil podmínky, ve kterých se mohla manifestovat jeho fyzická analogie, která řídí fyzický vesmír. Co tedy existovalo dříve, fyzický vesmír nebo fyzické vyjádření Boha?

Učitel: Volíte prezidenta dříve, než máte národ?

Žák: Dobrá, vidím kam míříte. Je pravda, že jsme byli stvořeni k obrazu Božímu?

Učitel: Existují genetické archetypy, které jsou uloženy ve fyzické manifestaci Boha, a tyto archetypy jsou sedminásobné.

Žák: Takže existuje sedm manifestací Boha? Jsou všechny fyzické?

Učitel: Mohou být, v případě potřeby, přivoláni fyzicky, ale Bůh se zjevuje každému z těchto sedmi potomků ve formě, ve které poznají svého otce.

Žák: Teď mluvíte o sedmi základních rasách na Zemi?

Učitel: Ne. Sedm ras lidí pochází z dávné genetické linie vesmíru, jehož je Země nesmírně malinkou součástí. Já mluvím o sedmi genetických archetypech, uložených v Sedmi Rodech Světla, které jsou známé pod názvem Centrální Rasa. Občas se o nich hovoří též jako o Elohimech, Zářících nebo Tvůrcích Křídel.

Žák: A vy říkáte, že jsou tyto bytosti rozděleny do sedmi genetických skupin?

Učitel: Velký Vesmír se skládá ze sedmi vesmírů a každý z nich směřuje do nejcentrálnější oblasti Velkého Vesmíru. V této oblasti žije sedm fyzických manifestací Prvotního Zdroje, a každá představuje archetyp lidského nástroje vytvořeného pro daný typ vesmíru.

Žák: Říkáte snad, že je sedm verzí Boha?

Učitel: Bůh je jenom jeden, ale je sedm lidských nástrojů - každý s různými atributy a schopnostmi - které tento jeden Bůh obývá. Náš vesmír je spojen se Sedmi Archetypy a tato vyjádření Prvotního Zdroje ovlivňují a řídí náš vesmír.

Žák: Je všech sedm vesmírů podobných tomu našemu?

Učitel: Fyzické světy jsou po všech materiálních stránkách podobné, ale životní formy, které je obývají mají rozdílné genetické schopnosti, formy a vyjádření, které jsou odvozeny od archetypu Prvotního Zdroje.

Žák: Lidský nástroj z jednoho vesmíru se nebude podobat lidskému nástroji z žádného jiného ze šesti ostatních vesmírů?

Učitel: Správně.

Žák: Ale neplatí to dokonce i v rámci našeho vlastního vesmíru? Ne všechny humanoidní životní formy vypadají stejně.

Učitel: To není otázka vnějšího vzhledu. Ty jsi z 99% identický se šimpanzem - z pohledu genetiky - a jistě si myslíš, že se vnějším vzhledem od šimpanze značně lišíš.

Žák: Vy tedy říkáte, že všechny humanoidní životní formy jsou geneticky napojeny na sedm Archetypů Prvotního Zdroje, bez ohledu na to, ve které oblasti vesmíru se vyskytují?

Učitel: Správně, ale můžeš toto tvrzení rozšířit, aby zahrnuo i široké spektrum ostatních životních forem. Jinými slovy, nejedná se pouze o lidský nástroj.

Žák: Takže, v ostatních šesti vesmírech má každý svůj vlastní archetyp, který je ztělesněn Bohem a životní formy těchto vesmírů se tímto archetypem řídí, alespoň z pohledu genetiky, když už ne vzhledem. Je to tak správně?

Učitel: Ano.

Žák: Pak je samozřejmá otázka proč? Proč se Prvotní Zdroj rozdělil do sedmi genetických vesmírů?

Učitel: Když se přiblížíš k velikému mistériu, mistériu tak nekonečnému jako je Velký Vesmír, co si, jako stvořitel, budeš ze všeho nejvíce přát?

Žák: Ujistění, že vesmír nebude zničen.

Učitel: Předpokládejme, že jsi si tímto jistý — tak dokonalý je tvůj plán.

Žák: Potom budu pravděpodobně chtít obývat to, co jsem vytvořil a prozkoumat to.

Učitel: A jak to uděláš?

Žák: Budu potřebovat nějak cestovat.

Učitel: Předpokládejme, že jsi sedmým archetypem Prvotního Zdroje. Jsi ve svém vesmíru sám a ve vesmíru existují pouze nebeská tělesa. Neexistují vnímající životní formy ani žádné způsoby dopravy.

Žák: Ale k tomu je přece Inteligence Zdroje? Prvotní Zdroj snad vytvořil Inteligenci Zdroje aby mohl cestovat, nebo být všudypřítomný?

Učitel: Dovol abych ti připomenul, že se bavíme o fyzickém vyjádření Boha. Sedmý Archetyp Prvotního Zdroje nemůže cestovat vesmírem bez toho, aby se řídil zákony vesmíru. Můžeš si představit těchto Sedm Archetypů jako lidské nástroje Prvotního Zdroje a přiřadit jim podobné charakteristiky a omezení, kterých se musíme sami držet.

Žák: Takže fyzické archetypy Prvotního Zdroje nesdílejí se svým Otcem jeho všudypřítomnost a vševědoucnost?

Učitel: Nesdílejí.

Žák: Fungují jako tým, nebo jsou samostatní?

Učitel: Spolupracují v součinnosti, ale užívají svoji svobodnou vůli pokud se týče vesmíru, nad kterým dohlížejí.

Žák: Byly archetypy Prvotního Zdroje stvořeny hned poté, co byl vytvořen Velký Vesmír?

Učitel: Byly stvořeny následně, stejným způsobem, jako se vytváří rodina.

Žák: Proč?

Učitel: Je toho mnoho, co se musí ze stvoření jednoho naučit ten druhý a co lze předat.

Žák: Chtěl bych si ověřit, zda-li jsem to správně pochopil. V určitém časovém okamžiku byl Prvotním Zdrojem vytvořen Velký Vesmír, který se skládá ze sedmi vesmírů, a každému z nich pak vládne fyzické vyjádření Prvotního Zdroje. Ve vesmírech nebyl život, jen v nich existovala nebeská tělesa, jako jsou hvězdy a planety. Je to až sem správně?

Učitel: Ano.

Žák: A poté se začal tvořit život. Jak?

Učitel: První Archetyp Prvotního Zdroje vytvořil formy života, které my nazýváme Centrální Rasou Prvního Vesmíru. Tyto bytosti byly velmi mocné a byly podobné svému stvořiteli formou a činnostmi. Oni pak stvořili genetické struktury, které se staly prvními, čistými, fyzickými nosiči duší, ve kterých se zabydlely individualizované duševní energie Prvotního Zdroje.

Žák: A to se opakovalo šestkrát?

Učitel: Každý vesmír byl zabydlen genetickými strukturami, které byly založené na Archetypu Prvotního Zdroje pro ten patřičný vesmír. Každá genetická struktura měla jedinečné schopnosti, které byly vhodné pro zkoumání a kolonizaci jejich určitého vesmíru.

Žák: Takže existuje sedm různých genetických struktur nosičů duše zkoumající Velký Vesmír. Z jakého důvodu? Proč zkonstruoval Prvotní Zdroj vesmír tímto způsobem?

Učitel: Velký Vesmír je rozsáhlou sítí planet nesoucích život, což umožňuje individualizovaným vědomím ducha osídlující nosiče duše, neboli lidským nástrojům, aby ovlivňovaly omezení fyzických světů - která podstatou své struktury vytvářejí. Vzájemným působením těchto omezení se genetické struktury vyvíjejí, a tímto vývojem se sjednocují.

Žák: Říkáte, že konečnou formou vývoje je jednota?

Učitel: Ne u všech druhů, ale pro nejvyspělejší formy fyzické existence je to cílem vývoje.

Žák: Proč?

Učitel: Co si myslíš, že je největším problémem, když vytvoříš něco, co je podle tvých představ?

Žák: Nechat to být?

Učitel: Správně. Chceš, aby tvé stvoření zkoumalo a kolonizovalo vesmír, ale zároveň chceš, aby se ti vrátilo. Tak svému stvoření vštípiš základní instinktivní touhu vrátit se k místu svého vzniku. Toto je sjednocující instinkt a taktéž je jedním z nejsilnějších instinktů zabudovaných do nosičů duše, ke kterým lidské nástroje patří.

Žák: Takže humanoidní nosiče duše existují v celém Velkém Vesmíru a všechny jsou zkonstruované tak, aby zkoumaly expandující vesmír, ale aby se též vrátily do ústřední oblasti, až skončí. To nedává příliš smysl.

Učitel: Není to nosič duše, který se vrací. Ten je jen fyzickým vozítkem, které podobně jako fyzická hmota, stárne a transformuje se. Pouze Navigátor Celistvosti nosiče duše ani nestárne, ani se netransformuje. Zůstává věčný, a v rámci této specifické části lidstva je vytvořen tak, aby se vrátil ke svému zdroji.

Žák: Kde existuje dělicí čára mezi Prvotním Zdrojem a ostatními životními formami?

Učitel: Jak to myslíš?

Žák: Jsou Archetypy Prvotního Zdroje odděleny od prvotního Zdroje? Jinými slovy, mají svojí vlastní identitu, nebo si o sobě myslí, že jsou Prvotním Zdrojem? A stejně tak i Centrální Rasa?

Učitel: Existuje pět kruhů života, které tvoří Prvotní Zdroj. V prostředním sídlí vědomí Prvotního Zdroje. Celkově mluvíme o Inteligenci Zdroje. Mezitím existují tři kruhy života: Sedm Archetypů Prvotního Zdroje, Centrální Rasa, a individualizované esence ducha, čili Navigátor Celistvosti.

Žák: A každý z těchto kruhů odvozuje svoji identitu od Prvotního Zdroje?

Učitel: Ano.

Žák: Ve skutečnosti říkáte, že všechny tyto formy života jsou svázány dohromady jako jedno vědomí?

Učitel: Ne více, než je jedním vědomím jedna rodina.

Žák: Jsou tedy odděleny?

Učitel: Jsou jak odděleny, tak spojeny.

Žák: Jak?

Učitel: Pět kruhů života představuje odlišné formy vědomí. Ve stavu bez formy si je každý kruh vědom své jednoty, účelu i neodmyslitelného spojení s ostatními. Ve fyzických říších, kde se vědomí vyjadřuje prostřednictvím dimenzionálního zaměření nosiče duše, se vědomí tohoto spojení vytrácí. Proto jsou jak odděleny, tak i spojeny, podle toho, na kterou sféru vědomí je entita zaměřena.

Žák: Takže říkáte, že dokonce i Archetypy Prvotního Zdroje, pokud mají fyzické tělo, operují ve třídídimenzionálním světě bez silného pocitu sjednocení s Prvotním Zdrojem? To se mi zdá dost těžko možné.

Učitel: Nikdo z Centrální Rasy nepředstírá znalost toho, do jakého stupně Archetypy Prvotního Zdroje ztrácejí schopnost vyvolat vibrace svého Zdroje. Členové Centrální Rasy si ale jsou dobře vědomi toho, jak nosiče duše ve třídídimenzionální hmotě vytvářejí podmínky oddělenosti, kdy je vzpomínka na božství zredukovaná do takové míry, že se entita považuje za oddělenou od Prvotního Zdroje a stejně tak i jeho schopností.

Žák: Oddělení od schopností Prvotního Zdroje?

Učitel: Když věříš, že jsi mravenec, budeš se chovat jinak než orel?

Žák: Ale mravenec není orel.

Učitel: Ale Navigátor Celistvosti je Prvotním Zdrojem. Kdyby byl mravenec orlem v každém svém aspektu, mimo tělesné formy, ale asocioval by své schopnosti se schopnostmi mravence, postupně by ztrácel svoji schopnost létat, jeho fyzické tělo, mysl i citový make-up by se měnil. Nosič jeho duše by doslovně padl.

Žák: Naše těla způsobila pád našich duší?

Učitel: Ne. Náš pocit oddělenosti od naší základní vibrace způsobil, že lidský nástroj zůstal padlý. Pád již nastal; jenom přetrvává.

Žák: Takže cílem je probudit Základní vibraci a začít být znovu napojen na božský zdroj – to je to co způsobí, že se lidský nástroj začne vyvíjet směrem k Navigátoru Celistvosti?

Učitel: Co potřebuješ, když chceš založit oheň?

Žák: Suché dřevo, něco na podpal a pak plno práce k zapálení tohoto podpalu.

Učitel: A co je z toho nejdůležitější?

Žák: Myslím, že něco na ten podpal.

Učitel: Můžeš rozdělat oheň i bez některé z těchto součástí?

Žák: Ne.

Učitel: Opravdu?

Žák: No, s materiálem na podpal bych též mohl rozdělat oheň, ale bez suchého dřeva by nehořel moc dlouho.

Učitel: Takže oboje je důležité?

Žák: Ano.

Učitel: A když bych měl všechny potřebné náležitosti, ale chyběla mi zkušenost, byl bych schopen rozdělat oheň?

Žák: Pravděpodobně ne.

Učitel: Dokonce si ani nemusím být vědom, že všechny ty věci, které mi někdo dává jsou určeny rozdělení ohně. Je to tak?

Žák: Ano.

Učitel: Takže musíme do nutných součástí zahrnout i znalost.

Žák: Ano.

Učitel: A co když nevidím důvod k rozdělení ohně?

Žák: Dobrá, takže ještě potřebujete důvod nebo touhu.

Učitel: Ano. Touha a záměr jsou podstatné.

Žák: V pořádku, souhlasím, že je musíme přidat k našemu rozrůstajícímu se seznamu.

Učitel: A kdybychom byly někde venku, začalo pršet a náš materiál na podpal by navlhl ...

Žák: Chápu, musí být vhodné podmínky.

Učitel: Takže i podmínky jsou důležité?

Žák: Ano, ale kam s tím míříte? Nechápu, jaký to má vztah k mé otázce, co způsobuje vývoj Navigátora Celistvosti?

Učitel: Zjednodušil jsi svoji otázku do extrému. Faktory vývoje jsou natolik komplexní, že jsou pro mysl lidského nástroje nepostřehnutelné. Nejde jen o opětovné napojení na vibraci Zdroje, čili Božský fragment, což přitahuje Navigátora Celistvosti k jeho božskosti a pak znovu-uplatnění jeho schopností, jakožto repliky Prvotního Zdroje. Toto vyrovnávání přináší sebou tisíce a tisíce podstatných prvků, spojených do logické, pečlivě řízené cesty. Chci, aby sis to zapamatoval.

Žák: Ale není nutné zjednodušovat, aby bylo možné dosáhnout cíle? Jak může dát někdo všechny tyto faktory do rovnováhy a přitom zachovat inteligentní diskusi?

Učitel: To je to, nač poukazuji. Nejde to.

Žák: Takže na toto téma nelze ani diskutovat?

Učitel: Ne, ne s jakýmkoliv stupněm přesnosti. Vývojové cykly jsou závislé na komplexních systémech, které jsou natolik rozsáhlé a různorodé, že slova použitá k jejich popisu se mohou pouze zaměřit na jeden element, a tento samotný element není nikdy dostatečně mocný aby spustil, nebo mobilizoval cestu vývoje.

Žák: A co tedy pak?

Učitel: Kdyby jsi měl kouzelné přátele, kteří by byli ve svých soudech neomylní a dokonalí ve svých rozhodnutích, protože by jasně viděli cíle Prvotního Zdroje a věděli by tedy, jak cestovat krajinou, aby dosáhli spojení s Bohem. Co by si s takovými přáteli dělal?

Žák: Naslouchal bych. Požádal bych je o nasměrování a vedení. Následoval bych je tak těsně, jak jen by to šlo.

Učitel: Dokonce i kdyby tě zavedli k útesu a skočili dolů?

Žák: No, kdybych skutečně věřil v jejich neomylné soudy, jak jste předeslal, tak ano. Dokonce i kdyby skočili s útesu. Jaksi bych věřil, že když je budu následovat, budu v pořádku.

Učitel: Co kdyby nevěděli, že je následuješ a měli schopnosti, které ty nemáš? V tomto případě kdyby uměli létat, ale ty ne.

Žák: Pak bych asi udělal velikou chybu, kdybych je následoval a díky tomu bych přišel o život.

Učitel: Takže soudy tvých přátel, i když by pro ně byly neomylné, by tě zavedli do záhuby.

Žák: Ano.

Učitel: Pak komu tedy navrhuješ důvěřovat?

Žák: Sám sobě.

Učitel: A proč?

Žák: Protože znám svá omezení.

Učitel: Takže co myslíš, že je mobilizujícím faktorem na vývojové cestě jedince směrem k Celistvosti a jednotě?

Žák: Chcete abych to shrnul do jednoduchého konceptu – navzdory skutečnostem, které jste mi dříve ukázal, podle kterých to nejde?

Učitel: Učíš se velmi dobře.

Žák: Znamenalo by to důvěřovat sám sobě.

Učitel: Které části sebe sama?

Žák: Duši.

Učitel: A ne nosiči?

Žák: Dobrá, potřeboval bych důvěřovat sám sobě jako celku.

Učitel: Důvěřovat částem a celku. Důvěřovat jejich spojení s Prvotním Zdrojem. Důvěřovat fragmentu Boha, který řídí celou tuto komplexní logickou zkušenost a znalost, která zajišťuje znovudosažení tvé boží podstaty. Důvěřovat vývojovému procesu definovanému Prvotním Zdrojem. Důvěřovat každému z nich více než vnějším hlasům, které potkáváš, ať už ti znějí jakkoliv spolehlivě. Důvěřovat svému vědění a schopnostem, že tě povedou stoupající spirálou na tvé cestě.

Žák: I když jsem jen pouhý student?

Učitel: Nejsme snad všichni studenti?

Žák: Ale jsou tací, kteří znají víc než já. Nemám pocit, že bych věděl tolik, abych si mohl věřit. Jak mám tyto pochybnosti překonat?

Učitel: To není něco, co by se mělo překonat. Kdybys to překonal, požadoval bys potom důvěru?

Žák: Asi ne.

Učitel: Když správně vyhmátnete pojetí, narazíte vnitřně na zeď, která definuje hranice vašich zkušeností a paměti. Jakmile na tuto zeď narazíte, není nic špatného na tom, když začnete hledat pomoc u ostatních, ale uvědomte si, že vy jste ta entita, která nejlépe zná vaše vlastní potřeby. Stěna, na kterou jste narazili, může být totiž zrovna přesně to, co potřebujete.

Žák: Takže to vypadá, že si musím začít být více vědom svých vlastních zájmů a potřeb.

Učitel: Potřeb, které podporují tvůj rozvoj k Svrchovanému Integrálu. Když máš hlad, žaludek ti to připomene. Když jsi unavený, začneš zívat a víčka ti ztěžknou. Jaký je zde ekvivalent pro tvůj rozvoj směrem ke Svrchovanému Integrálu?

Žák: To je zajímavá otázka. Já nevím.

Učitel: Co způsobuje, že hledáš své vyšší Já?

Žák: Myslím, že nezodpovězené otázky. Když nevím kdo jsem, kam jdu nebo proč jsem vlastně tady.

Učitel: Opravdu? Nezodpovězené otázky tě probouzejí k hledání tvých vyšších zájmů?

Žák: Podle vaší otázky bych soudil, že nemám pravdu. Jak je to tedy?

Učitel: Probouzí tě inspirace! Inspirace od spirituálních mistrů, kteří šli před tebou. Inspirace z přírody. Inspirace z umění. Ale nejpodstatnější je inspirace, která přichází z říše Navigátora Celistvosti v tobě do tvého lidského nástroje a pak neúnavně rozdmýchává tvoji touhu vzpomenout si na realitu Božského střípku, který je uložen v tobě.

Žák: Jak tuto inspiraci poznám?

Učitel: Není důležité ji poznat. Je však nutné ji cítit a vítat její přítomnost, protože to je cesta, jak si vybudovat sebedůvěru a vědění.

Žák: Existují techniky, jak toho dosáhnout?

Učitel: Samozřejmě.

Žák: Které to jsou?

Učitel: Ještě jsi je nevynalezl?

Žák: Myslel jsem, že byste mohl znát některé, se kterými byste se mohl se mnou podělit.

Učitel: Já znám ty mé vlastní, ale neznám ty tvé.

Žák: To jsou pro každého rozdílné?

Učitel: Já nevím.

Žák: Jak jste si vytvořil své vlastní techniky?

Učitel: Když chceš navázat přátelství s někým koho neznáš, jaké kroky podnikneš?

Žák: Mohu ho pozvat na šálek čaje a debatu, nebo mu poslat dopis, ve kterém mu sdělím své přání se s ním setkat.

Učitel: A když nebude reagovat.

Žák: Budu nejspíš předpokládat, že má moc práce, a nebo spíš, že nemá zájem se mnou se setkat.

Učitel: A to je ten problém.

Žák: Co?

Učitel: Lidský nástroj se příliš snadno vzdává vždy, když zve Navigátora Celistvosti do svého světa.

Žák: Myslím, že jsme všichni citliví na odmítnutí.

Učitel: Myslíš, že je možné být odmítnut božským nástrojem Prvotního Zdroje?

Žák: O tom jsem nikdy nepřemýšlel. Možná ano?

Učitel: To nejde. Božské nástroje Prvotního Zdroje jsou vždy bdělí k těm, kteří upřímně prosí a nikdy neodmítnou nabídku rozšířit své působení v lidském nástroji entity, která touží ve svém vědomí vzestoupit. To je neměnný zákon vesmíru.

Žák: Neexistuje lepší cesta, jak toto pozvání rozšířit, než jednoduše žádat v modlitbě?

Učitel: Nejsou to tvá slova, která budou vyslyšena, ale tvůj pocit a čistota tvé motivace. Můžeš být opilý vínem a hrubě nadávat, ale je-li tvůj nejvnitřnější pocit čistý, opravdový, čestný a tvé motivy vycházejí z lásky, bude tvé pozvání vyslyšeno. Na druhé straně, můžeš

meditovat týdný, snažit se být dokonalý a prosit tichým šepotem jasné mysli, ale když se snažíš proto, aby jsi byl uctíván, nebo je tvůj motivací pýcha, pak tvé pozvání bude pravděpodobně odmítnuto.

Žák: Proč se o takové věci Navigátor Celistvosti, nebo kterýkoliv božský nástroj stará?

Učitel: Proč se staráš o to, zda-li je tvé jídlo servírováno na čistý talíř, nebo na špinavou podlahu?

Žák: Tomu přirovnání nerozumím.

Učitel: Lidský nástroj je loďka, vozítko, čili nosič duše. Na vaší planetě hostí čistý a dokonalý nástroj Prvotního Zdroje: Navigátor Celistvosti. Když je lidský nástroj nečistý díky materialistickým myšlenkám, motivován zveličováním sebe sama, nebo činy nenávisti, je nosič duše méně schopen přijímat vibrace Navigátora Celistvosti. V některých případech, když Navigátor Celistvosti vstoupí do takového vozítka a nabídne své schopnosti, jsou tyto skutečné schopnosti znehodnoceny k sobeckým cílům.

Žák: Takže Navigátor celistvosti nechce, aby byly jeho schopnosti pošpiněny nečistým nosičem duše?

Učitel: To je částečně pravda, ale je příhodnější říci, že Božský fragment v tobě je ochoten odhalit své energie lidskému nástroji, který jej pozval, aby sdílel své vize a porozumění. Když je jednou pozvaný, sleduje reakce lidského nástroje na jeho přítomnost. Jsou-li pozvání opakovaná, Božský fragment se dále materializuje jakožto naplňující se, duchem vedené vědomí, které vede lidský nástroj v jeho pozemské misi.

Žák: To zní, jako když Božský fragment převezme kontrolu. Je to tak?

Učitel: Božský fragment vnáší božskou perspektivu do lidského nástroje. Tím je umožněno nosiči duše, aby se stal představou duše ve službách Prvotního Zdroje. Tím pádem je lidský nástroj transformován.

Žák: Rozumím. Myslím, že potřebuji nějaký čas, abych si to všechno srovnal v hlavě. Děkuji za pomoc a pohled z vaší perspektivy.

Učitel: Rádo se stalo.

